

Arrest

nr. 243 556 van 30 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MEUWISSEN
Moerenstraat 1
3700 TONGEREN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 juni 2020 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. MEUWISSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. MISSEGHES, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 februari 2020 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 28 april 2020 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 28 april 2020 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“De mevrouw, die verklaart te heten:
(...)*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Over het voorwerp

Overeenkomstig artikel 39/69, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de beslissing te vermelden waartegen het beroep gericht is. Het voorwerp van het beroep, zoals in het verzoekschrift wordt aangeduid, bepaalt de grenzen van de rechtsstrijd en van de vernietiging die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eventueel kan worden uitgesproken. Een nauwkeurige omschrijving van het voorwerp is aldus van groot belang voor het verloop van het geding (R. STEVENS, Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, 2.procesverloop, in J. DUJARDIN, I. OPDEBEEK, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE (ed.), Administratieve Rechtsbibliotheek (algemene reeks nr. 10), Brugge, Die Keure, 2007, 56).

De omvang van een annulatieberoep moet in de eerste plaats worden bepaald aan de hand van de inhoud en de bewoordingen van het inleidend verzoekschrift (RvS 27 januari 2004, nr. 127.436).

De rechtspleging voor de Raad is inquisitoriaal. Om uit te maken welke overheidshandelingen een verzoeker definitief uit het rechtsverkeer beoogt te doen verdwijnen, moet de Raad niet enkel acht slaan op het voorwerp, aangeduid in het verzoekschrift, maar kan hij ook nagaan welk resultaat een verzoekende partij beoogt te bereiken. Bij dat nazicht kunnen als relevante gegevens in aanmerking worden genomen: het belang waarop een verzoekende partij zich beroept, alsook, en vooral, de middelen die zij aanvoert, met name namelijk de vraag op welke rechtshandeling zij zinvol betrokken kunnen worden (cf. RvS 29 september 2003, nr. 123.578).

Daar de verzoekende partij bij haar verzoekschrift enkel het bestreden bevel voegt, doch in haar verzoekschrift stelt dat zij beroep wenst aan te tekenen *“tegen de negatieve beslissing inzake de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en het daaraan gekoppelde bevel om het grondgebied te verlaten”*, wordt de verzoekende partij ter terechtzitting gevraagd wat het voorwerp van haar beroep is.

De verzoekende partij antwoordt ter terechtzitting dat zij met onderhavig beroept beide beslissingen aanvecht. Niettegenstaande de verwerende partij in haar nota met opmerkingen beide beslissingen als bestreden beslissingen aanmerkt, stelt zij ter terechtzitting dat enkel het bevel wordt aangevochten aangezien de verzoekende partij enkel hiervan een kopie voegt bij haar verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij enkel een schending aanvoert van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, een middel dat enkel dienstig kan worden betrokken op de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, zoals blijkt uit punt 4.2. De verzoekende partij maakt in haar uiteenzetting van het middel geen melding van de beslissing waarbij haar aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, evenmin kan enig betoog in het middel beschouwd worden als kritiek op de voormelde onontvankelijkheidsbeslissing.

De beslissing van 28 april 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard maakt derhalve niet het voorwerp uit van onderhavig verzoekschrift.

In casu is het voorwerp van het verzoekschrift de beslissing van 28 april 2020 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Zoals gesteld voert de verzoekende partij in haar enig middel enkel de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, een middel dat enkel dienstig kan worden betrokken op het bevel om het grondgebied te verlaten, en laat zij na aan te geven welke bepalingen of beginselen geschonden zijn door de beslissing waarbij haar aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, zodat het beroep, in zoverre alsnog zou dienen te worden aangenomen dat dit ook gericht is tegen de voormelde onontvankelijkheidsbeslissing, onontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Ter adsturing van haar enig middel zet de verzoekende partij het volgende uiteen:

“a) Bij het nemen van de beslissing tot verwijdering heeft de minister of zijn gemachtigde geen voldoende rekening gehouden met de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, hetgeen verrat in artikel 74/13 Vreemdelingenwet.

Verzoekster heeft ernstige medische problemen.

Door een tumor op de linker ureter, werd verzoekster in 2011 in Kosovo geopereerd.

Sinds deze operatie heeft verzoekster last van hevige rugpijnen ter hoogte van de nieren, alsook van dysurie.

Volgens Dr. X.K.(...). de behandelende uroloog in Kosovo, dient er verder onderzoek gedaan te worden naar eventuele metastase, gevolgd door de correcte behandelingen. (stuk 3)

Verzoekster heeft aldus nood aan medische behandeling en grondige opvolging van haar medische situatie.

Gelet op het feit dat de algemene ziekenhuizen in Kosovo te wensen overlaten, en ernstige gezondheidsproblemen aldaar niet verholpen kunnen worden, diende verzoekster in het verleden steeds beroep te doen op privéziekenhuizen.

De behandeling toegediend in een Kosovaars privéziekenhuis is veiliger dan de behandeling toegediend in een algemeen Kosovaars ziekenhuis, doch geenszins vergelijkbaar met het niveau van behandeling in België. Bovendien zijn privébehandelingen voor verzoekster onbetaalbaar.

Wetenschappelijke bronnen bevestigen tevens dat het systeem van gezondheidszorg in Kosovo niet naar behoren kan functioneren door corruptie. Betalingen voor gezondheidszorg dienen in Kosovo

rechtstreeks aan de zorgverleners te gebeuren, met als gevolg dat deze niet geregistreerd, noch belast worden door de overheid.

Hoe groter het financieel vermogen van de patiënt, des te groter de aandacht voor de gezondheidszorg van laatstgenoemde, hetgeen als logisch gevolg heeft dat gezondheidszorg voor gezinnen in armoede onbereikbaar wordt.

Door gebrek aan overheidscontrole binnen de gezondheidssector in Kosovo, wordt het recht op fysieke integriteit niet gewaarborgd voor minvermogene patiënten, waaronder verzoekster.

Verzoekster geniet in Kosovo namelijk slechts een uitkering van € 90,00 per maand. In de algemene ziekenhuizen in Kosovo is haar zorg dan ook van weinig belang.

Verzoekster dient steeds beroep te doen op privéziekenhuizen, hetgeen met haar uitkering niet haalbaar is.

Dr. G.D. (...), zijnde de behandelende geneesheer in België, schrijft in het medisch getuigschrift dat de sterfte van verzoekster niet uitgesloten is bij gebrek aan onderzoek en behandeling.

Gelet op de kwaliteit van de behandelingen in Kosovo en de financiële situatie van verzoekster, is het ondergaan van voornoemde onderzoeken en behandelingen in Kosovo, voor verzoekster onmogelijk.

Indien verzoekster toch verdere opvolging en behandeling in Kosovo dient te ondergaan, zal gelet op de hygiëne, het niveau van medische behandelingen en haar financiële situatie, een reële kans op sterfte bestaan.

De betrokken diensten hebben nagelaten de medische situatie van verzoekster grondig te onderzoeken alvorens tot de beslissing tot uitzetting over te gaan.

Verweerster heeft het evenmin nodig geacht een controlearts ter plaatse te sturen teneinde een grondig beeld van de situatie van verzoekster te krijgen.

Bij het nemen van de beslissing door verweerster werd het belang van de gezondheidstoestand, gewaarborgd in artikel 74/13 Vreemdelingenwet, aldus niet gerespecteerd.

Aangaande het verzoek tot schorsing:

Dat verzoekster bij toepassing van artikel 39/82 van de vreemdelingenwet eveneens de schorsing vordert van de bestreden beslissingen.

Dat de dadelijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekster een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zal berokkenen.

Verzoekster zal in geval van uitzetting immers niet de nodige medische behandelingen krijgen, hetgeen onomkeerbare gevolgen kan teweeg brengen aan haar gezondheidstoestand."

4.2. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet heeft zodoende betrekking op beslissingen tot verwijdering. Het is niet betwist dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, dat werd getroffen met toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, een beslissing tot verwijdering uitmaakt in de zin van de artikelen 1, 6° en 74/13 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij geen dienstig betoog inzake artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet kan aanvoeren tegen de beslissing vermeld in punt 1.2., daar die beslissing slechts de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaart en aldus geen beslissing tot verwijdering uitmaakt.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven en dient richtlijnconform te worden toegepast. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt in deze zin hogere rechtsnormen, zoals deze onder meer voortvloeien uit de artikelen 3 en 8 van het EVRM (EHRM 31 januari 2006, nr. 50435/99, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer v. Nederland, EHRM 30 juli 2013, nr. 948/12, Berisha v. Zwitserland, par. 51 met verwijzing naar EHRM, Grote Kamer, 6 juli 2010, nr. 41615/07, Neulinger en Shuruk v. Zwitserland, par. 135; EHRM 17 april 2014, nr. 41738/10, Paposhvili v. België, par. 144).

De Raad merkt op dat uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet op zich niet volgt dat in elke beslissing tot verwijdering een afzonderlijke motivering in het licht van deze bepaling dient te worden opgenomen. Deze bepaling kan zo bijvoorbeeld ook maar spelen indien vaststaat dat de betrokkene een gezins- of familieleven en/of kinderen heeft of dat deze lijdt aan een welbepaalde gezondheidsproblematiek. Indien dit het geval is en de verwijderingsmaatregel hiervoor gevolgen kan hebben, dienen deze elementen evenwel in rekening te worden gebracht en dient de betrokkene kennis te kunnen nemen van de redenen waarom deze elementen volgens het bestuur een verwijderingsmaatregel niet in de weg staan. Anders oordelen brengt de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang (RvS 25 januari 2010, nr. 199.865) en ontnemt de verzoekende partij de mogelijkheid om haar beroepsrecht ter zake naar behoren uit te oefenen (cf. HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, ptn 38 en 59).

Hiertoe kan het evenwel ook volstaan dat uit de motivering van een andere genomen beslissing die de vreemdeling ter kennis werd gebracht reeds blijkt dat afdoende werd onderzocht of het gezins- of familieleven, de belangen van het kind of de gezondheidstoestand zich niet verzetten tegen een verwijderingsmaatregel of terugkeer naar het herkomstland. Het komt de Raad als annulatierechter vervolgens enkel toe na te gaan of het bestuur zich heeft gesteund op een correcte feitenvinding en of het niet op kennelijk onredelijke wijze of met miskennis van welbepaalde hogere rechtsnormen tot zijn beoordeling is gekomen.

4.3. De verzoekende partij maakt in haar verzoekschrift gewag van haar gezondheidstoestand en betoogt dat bij het nemen van de beslissing tot verwijdering de minister of zijn gemachtigde niet voldoende rekening heeft gehouden met de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan, hetgeen verrat ligt in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Zij zet uiteen dat zij ernstige medische problemen heeft, dat door een tumor op de linker ureter, zij in 2011 in Kosovo werd geopereerd, dat zij sinds deze operatie last heeft van hevige rugpijnen ter hoogte van de nieren, alsook van dysurie, dat volgens dokter X.K., de behandelende uroloog in Kosovo, er verder onderzoek dient gedaan te worden naar eventuele metastase, gevolgd door de correcte behandelingen, dat zij aldus nood heeft aan medische behandeling en grondige opvolging van haar medische situatie, dat gelet op het feit dat de algemene ziekenhuizen in Kosovo te wensen overlaten, en ernstige gezondheidsproblemen aldaar niet verholpen kunnen worden, zij in het verleden steeds diende beroep te doen op privéziekenhuizen, dat de behandeling toegediend in een Kosovaars privéziekenhuis veiliger is dan de behandeling toegediend in een algemeen Kosovaars ziekenhuis, doch geenszins vergelijkbaar is met het niveau van de behandeling in België, dat privébehandelingen voor haar bovendien onbetaalbaar zijn, dat wetenschappelijke bronnen tevens bevestigen dat het systeem van gezondheidszorg in Kosovo niet naar behoren kan functioneren door corruptie, dat de betalingen voor gezondheidszorg in Kosovo rechtstreeks aan de zorgverleners dienen te gebeuren, met als gevolg dat deze niet geregistreerd, noch belast worden door de overheid, dat hoe groter het financieel vermogen van de patiënt, des te groter de aandacht voor de gezondheidszorg van laatstgenoemde, hetgeen als logisch gevolg heeft dat gezondheidszorg voor gezinnen in armoede onbereikbaar wordt, dat door gebrek aan overheidscontrole binnen de gezondheidssector in Kosovo, het recht op fysieke integriteit niet gewaarborgd wordt voor minvermogene patiënten, waaronder zijzelf, dat zij in Kosovo namelijk slechts een uitkering van 90,00 euro per maand geniet, dat in de algemene ziekenhuizen in Kosovo haar zorg dan ook van weinig belang is, dat zij steeds beroep dient te doen op privéziekenhuizen, hetgeen met haar uitkering niet haalbaar is, dat dokter G.D., zijnde de behandelende geneesheer in België, in het medisch getuigschrift schrijft dat haar sterfte niet uitgesloten is bij gebrek aan onderzoek en behandeling, dat gelet op de kwaliteit van de behandelingen in Kosovo en haar financiële situatie, het ondergaan van voornoemde onderzoeken en behandelingen in Kosovo voor haar onmogelijk is, dat indien zij toch verdere opvolging en behandeling in Kosovo dient te ondergaan, er een reële kans op sterfte zal bestaan, gelet op de hygiëne, het niveau van medische behandelingen en haar financiële situatie, dat de betrokken diensten hebben nagelaten de medische situatie van de verzoekende partij grondig te onderzoeken alvorens tot de beslissing tot uitzetting over te gaan, dat de verwerende partij het evenmin nodig geacht heeft een

controlearts ter plaatse te sturen teneinde een grondig beeld van haar situatie te krijgen, dat bij het nemen van de beslissing het belang van de gezondheidstoestand, gewaarborgd in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet aldus niet werd gerespecteerd.

4.4. De Raad stelt op grond van de stukken in het administratief dossier vast dat de aanvraag van de verzoekende partij van 3 februari 2020 om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op 28 april 2020 onontvankelijk werd verklaard. In het medisch verslag van 28 april 2020, waarnaar in voormelde beslissing wordt verwezen en die er integraal deel van uitmaakt, stelt de ambtenaar-geneesheer dat *“er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (en ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van genoemd Artikel. Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen”*. Uit het voormeld medisch advies blijkt dat het in casu gaat om een 71-jarige vrouw die in 2008 in Kosovo geopereerd werd aan de linker ureter, dit is de urineleider van de nier naar de blaas, dat zij hiervan geen medische documentatie bezit. Concreet stelt de ambtenaar-geneesheer het volgende vast: *“Op 04/04/2011 wordt er een urotheliaal carcinoom/transitioneel celcarcinoom van 3cm (G3pT3) weggesneden samen met het distaal deel van de linker ureter (ureterectomie partis distalis). Dit is de meest voorkomende vorm van blaas/urineweg kanker. G3 wil zeggen dat de kankercellen er heel abnormaal uitzien onder de microscoop, p wil zeggen ter hoogte van de ureterpapil (= uitmonding in de blaas) en T3 wil zeggen dat de kankercellen door de spierlaag van de urineleider gegroeid zijn tot tegen de buitenste wand, maar niet doorheen de wand. Dit wil zeggen dat de tumor volledig verwijderd kon worden in 2011. De continuïteit van de ureter werd tijdens deze ingreep ook hersteld. Preoperatief werden er geen lokale kliermetastasen noch oroaanmetastasen op afstand vastgesteld (CT abdomen en urografie op 21/03/2011 verslag MOC op 04/05/2011), betrokkene werd verder ambulantly urologisch opgevolgd. De bevindingen op de CT abdomen en klein bekken van 01/02/2016 zijn bijna identiek als die van 17/01/2014: normale blaas en ureters, normale organen, vergrote retroperitoneale, paraaortale en paracavale lymfeklieren (de grootste met een diameter van 12mm), chronische diepe veneuze trombose (DVT, stolsel in een diepe ader) linker vena iliaca met vorming door het lichaam van een communicatie tussen linker en rechter vena iliaca door middel van gedilateerde en kronkelige venen subcutaan prepubair (ter hoogte van het schaambeen), degeneratieve veranderingen ter hoogte van de thoracale en lumbale wervelzuil (conform de leeftijd nvdr.) en bilaterale atheromatose (vetafzetting in de bloedvatwand) in de distale abdominale aorta en iliacale arteriën (conform de leeftijd nvdr.). Op 16/01/2020 schrijft de uroloog te Peja voor dat Mevr. B. (...) urinaire kruiden met veel water moet drinken, dat zij gedurende 10 dagen “kaliumfurazidine/furaginum (Furamag)” moet innemen (dit actief bestanddeel of merk wordt niet verdeeld in België, het is een antibioticum tegen (chronische) urineweginfecties), dat zij verder een vitaminemix moet innemen en butylhyoscine (Spasmotek Plus, in België gekend als Buscopan) bij krampen. Deze specialist vermeldt dat betrokkene ook onder behandeling is wegens arteriële hypertensie (HTA=hypertension artériel, hoge bloeddruk), maar in haar therapie wordt geen bloeddruk verlagende medicatie vermeld. De attesterende huisarts in België stelt geen diagnose van een hoge bloeddruk, vermeld niet de chronische DVT (diepe veneuze trombose) ter hoogte van de linker lies/been met een duidelijke onderhuidse kronkelende adertekening ter hoogte van de pubis (schaambeen) van betrokkene en hij herneemt de medicatie vermeld in het attest d.d. 16/01/2020 met als startdatum 17/01/2020 in zijn SMG d.d. 22/01/2020 en zegt dat er verder onderzoek moet gebeuren om te zien of er sprake is van metastasering, maar dat de eventuele noodzakelijke behandeling beperkt zal zijn in de tijd en mogelijk van weinig belang. Na vraag om actualisering van het medisch dossier levert dezelfde attesterende huisarts op 15/04/2020 een inhoudelijk identiek SMG af. Dit wil zeggen dat de medicatie voor betrokkene ondertussen niet aangepast werd noch naar de bevindingen van bijkomende onderzoeken, noch naar een in België beschikbaar merk. Een doosje Furamag 50mg bevat 30 capsules², wat dus helemaal niet toereikend is om bijna 3 maanden te overbruggen, ook al wordt een urinair antibioticum lege artis maar gedurende 10 dagen ingenomen. De attesterende huisarts weet nog steeds niet wanneer de ingreep op de linker ureter heeft plaatsgevonden (hij schrijft “datum?”), terwijl dit toch duidelijk in de vertaalde medische attesten vermeld wordt, waarnaar hij verwijst en zoals hier boven beschreven. Dit wil ook zeggen dat de verdere onderzoeken van de dysurie (pijn bij het plassen) en rugpijn en naar eventuele metastasen, waarvan de Belgische huisarts attesteert dat deze nog moeten doorgaan en waarvan de attesterende Kosovaarse uroloog en hijzelf zeggen dat die in een ander land moeten doorgaan, dat deze onderzoeken dus tussen 22/01/2020 en 15/04/2020 nog steeds niet werden uitgevoerd (COVID-19 lockdown ging pas van start op 13/03/2020). Dit impliceert verder dat de geattesteerde behandeling die “beperkt zal zijn in de tijd en mogelijk van weinig belang” nog niet werd ingesteld, en dus niet dringend of belangrijk is (of ondertussen werd afgerond). Als de geattesteerde*

toekomstige behandeling "mogelijk van weinig belang" zal zijn en men gedurende de laatste 3 maanden nog geen bijkomende onderzoeken verricht heeft noch de in Kosovo ingestelde behandeling aangepast heeft, dan kan ik alleen maar besluiten dat de dysurie met rugpijn bij Mevr. B. (...), met een voorgeschiedenis van een chirurgisch verwijderd uretercarcinoom G3pT3 links, in remissie en stabiel op CT tussen 2014 en 2016, en een chronische DVT ter hoogte van de linker lies/been, geen reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in Kosovo."

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier afdoende blijkt dat voor het nemen van de bestreden beslissing met de gezondheidsproblematiek van de verzoekende partij rekening werd gehouden en dat de verzoekende partij, door middel van de haar betekende beslissing naar aanleiding van haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, kennis heeft kunnen nemen van de redenen waarom haar gezondheidstoestand volgens het bestuur een terugkeer naar het land van herkomst niet in de weg staat. De Raad wijst erop dat alle door de verzoekende partij aangehaalde elementen die betrekking hebben op haar gezondheidsproblematiek reeds werden afgewogen ten aanzien van een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, met name in het kader van de beslissing naar aanleiding van de aanvraag van 3 februari 2020 om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarbij de ambtenaar-geneesheer tot de vaststelling kwam dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor het leven van de verzoekende partij of haar fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft. Evenmin, zo stelt de ambtenaar-geneesheer vast, zijn er medische contra-indicaties om te reizen.

De verzoekende partij beperkt zich tot het herhalen van de elementen die voorlagen in het kader van haar aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en die dus reeds werden afgewogen ten aanzien van een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, met name dat zij ernstige medische problemen heeft, dat zij door een tumor op de linker ureter in 2011 in Kosovo geopereerd werd, dat zij sinds deze operatie last heeft van hevige rugpijnen ter hoogte van de nieren, alsook van dysurie, dat volgens dokter X.K., de behandelende uroloog in Kosovo, er verder onderzoek dient gedaan te worden naar eventuele metastase, gevolgd door de correcte behandelingen, dat zij aldus nood heeft aan medische behandeling en grondige opvolging van haar medische situatie, dat dokter G.D., zijnde de behandelende geneesheer in België, in het medisch getuigschrift schrijft dat haar sterfte niet uitgesloten is bij gebrek aan onderzoek en behandeling. Zij stelt niet dat bepaalde elementen nieuw zijn ten opzichte van haar aanvraag van 3 februari 2020 noch toont zij aan dat voornoemde motivering in de beslissing van 28 april 2020 naar aanleiding van haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of in het medisch advies waarnaar in de voormelde beslissing wordt verwezen, foutief of kennelijk onredelijk is.

4.5. Waar zij betoogt dat gelet op het feit dat de algemene ziekenhuizen in Kosovo te wensen overlaten, en ernstige gezondheidsproblemen aldaar niet verholpen kunnen worden, zij in het verleden steeds diende beroep te doen op privéziekenhuizen, dat de behandeling toegediend in een Kosovaars privéziekenhuis veiliger is dan de behandeling toegediend in een algemeen Kosovaars ziekenhuis, doch geenszins vergelijkbaar is met het niveau van de behandeling in België, dat privébehandelingen voor haar bovendien onbetaalbaar zijn, dat wetenschappelijke bronnen tevens bevestigen dat het systeem van gezondheidszorg in Kosovo niet naar behoren kan functioneren door corruptie, dat de betalingen voor gezondheidszorg in Kosovo rechtstreeks aan de zorgverleners dienen te gebeuren, met als gevolg dat deze niet geregistreerd, noch belast worden door de overheid, dat hoe groter het financieel vermogen van de patiënt, des te groter de aandacht voor de gezondheidszorg van laatstgenoemde, hetgeen als logisch gevolg heeft dat gezondheidszorg voor gezinnen in armoede onbereikbaar wordt, dat door gebrek aan overheidscontrole binnen de gezondheidssector in Kosovo, het recht op fysieke integriteit niet gewaard wordt voor minvermogende patiënten, waaronder zichzelf, dat zij in Kosovo namelijk slechts een uitkering van 90,00 euro per maand geniet, dat in de algemene ziekenhuizen in Kosovo haar zorg dan ook van weinig belang is, dat zij steeds beroep dient te doen op privéziekenhuizen, hetgeen met haar uitkering niet haalbaar is, dat gelet op de kwaliteit van de behandelingen in Kosovo en haar financiële situatie, het ondergaan van voornoemde onderzoeken en behandelingen in Kosovo voor haar onmogelijk is, dat indien zij toch verdere opvolging en behandeling in Kosovo dient te ondergaan, er een reële kans op sterfte zal bestaan, gelet op de hygiëne, het niveau van medische behandelingen en haar financiële situatie, gaat zij voorbij aan het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 28 april 2020 waarin gesteld wordt dat de geattesteerde behandeling die *"beperkt zal zijn in de tijd en mogelijk van weinig belang"* nog niet werd ingesteld, en dus niet dringend

of belangrijk is, of ondertussen afgerond werd, dat als de geattesteerde toekomstige behandeling *“mogelijk van weinig belang”* zal zijn en men gedurende de laatste 3 maanden nog geen bijkomende onderzoeken heeft verricht noch de in Kosovo ingestelde behandeling heeft aangepast, alleen maar kan besloten worden dat de dysurie met rugpijn met een voorgeschiedenis van een chirurgisch verwijderd uretercarcinoom links, in remissie en stabiel op *“CT tussen 2014 en 2016”* en een chronische DVT te hoogte van de linker lies/been, *“geen reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in Kosovo”*. Zij maakt met haar betoog, dat overigens uitsluitend bestaat uit beweringen, geenszins aannemelijk dat deze motivering foutief of kennelijk onredelijk is. Geheel ten overvloede wijst de Raad erop dat de verzoekende partij ter gelegenheid van haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 3 februari 2020 zelf verklaarde dat zij financieel steeds dient terug te vallen op haar dochter. De verzoekende partij toont niet aan dat zij in het land van herkomst niet financieel gesteund zou kunnen worden door haar dochter in België.

4.6. Waar de verzoekende partij nog stelt dat de verwerende partij het evenmin nodig geacht heeft om een controlearts ter plaatste te sturen teneinde een grondig beeld van haar situatie te krijgen, toont zij geenszins aan op grond waarvan de verwerende partij hiertoe gehouden zou zijn geweest.

4.7. Aldus stelt de Raad vast dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de gezondheidstoestand van de verzoekende partij, zoals die door haar in het verzoekschrift wordt uiteengezet, minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet aannemelijk. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij bepaalde elementen omtrent haar gezondheidstoestand niet in rekening heeft gebracht. Zij kan dan ook niet dienstig betogen dat de verwerende partij heeft nagelaten haar medische situatie grondig te onderzoeken alvorens tot de beslissing tot uitzetting over te gaan.

4.8. De verzoekende partij toon evenmin aan dat zij een minderjarig kind heeft, noch dat zij in België een gezins- of familielevens utoefent.

4.9. Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

4.10. Het enig middel is ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER